

Da konventionen for flere sønæringsbevisers vedkommende stiller større krav til den praktiske uddannelse end foreskrevet i lov nr. 316 af 26. juni 1975 om sønæring, ændres lovens § 2 således, at industriministeren fastsætter *fartskravene*.

Gennem en ny affattelse af lovens §§ 4, 5 og 5 A, bringes *fartskravene til kystskippere og sætteskipper* i overensstemmelse med konventionskravene til skibsførere, sætteskippereksamen af 1. og 2. grad erstattes af en eksamen som sætteskipper svarende til den nuværende eksamen som sætteskipper af 1. grad og der indføres særlige beviser som kystskipper og sætteskipper.

For at kunne gøre tjeneste som *øverste styrmand* er det ifølge lovens § 7 også nødvendigt at have erhvervet en af industriministeren fastsat fartstid som styrmand. Ifølge konventionen er denne tid fastsat til 18 måneder.

For at imødekomme konventionens krav om en egentlig sikkerhedsuddannelse for *radiotelegrafister og radiotelefonister* ændres lovens § 16 A, og der indføres i loven den i konventionen krævede særlige uddannelse for officerer og mandskab i *olie-, kemikalie- og gastankskibe*, samt *skibe med særlige manøvreegenskaber* eller skibe med *særlig udrustning*, lovens § 36 A.

Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af industriministeren, idet det er usikkert, hvornår konventionen træder i kraft. Dette sker først 12 måneder efter den dato, på hvilken mindst 25 stater, hvis handelsflåder tilsammen udgør mindst 50 pct. målt i bruttotons af verdenshandelsflådens skibe på 100 registertons brutto og derover, har ratificeret konventionen.

Lovforslaget blev fremsat og behandledes i folketinget sammen med *forslag til lov om ændring af søfartsuddannelse*, se nærmest følgende sag. Erhvervsudvalget afgav en fælles betænkning over forslagene. Den internationale konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold var optrykt som bilag til lovforslaget.

Lovforslaget blev ved 3. behandling vedtaget med 125 stemmer mod 15 (FP).